

พระราชบัญญัติ

ยาสูบ

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
 และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมปรับปรุง
กตหมายว่าด้วยยาสูบ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ยาสูบ พุทธศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช 2481
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2482 และ
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2484 และ
บันดากตหมาย กต และข้อบังคับอื่น ซึ่งมีข้อความขัดหรือ
แย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ต้นยาสูบ" หมายความว่า พืชนิโคเทียนา

"ใบยา" หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งยังไม่ได้หั่นเป็นเส้น

4 กุมภาพันธ์ 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่มอนที่

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งได้
และยังไม่ได้ปรุงแต่งเป็นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า ยาเส้นหรือใบ
แต่งเป็นชนิดซิการ์ แรต ซิการ์ บุหรี่อื่น ๆ ยากล้อง
ยามวนเอง

“ซิการ์ แรต” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวน

“ซิการ์” หมายความว่า ใบยาหรือยาเส้นที่
ใบยา

“บุหรี่ยื่นๆ” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวน
ซึ่งไม่ใช่กระดาษหรือใบยา เช่น ใบตอง กลีบบัว
ใบมะกอก ใบจาก หรือส่วนแห่งไม้ชนิดใด

“ยากล้อง” หมายความว่า ยาเส้นชนิดที่ทำเป็น
เป็นมัด เป็นท่อน หรือหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ซึ่งใช้สูบด้วย
หรือเครื่องสูบอย่างอื่นทำนองเดียวกัน และบันจของสำ
จำหน่าย

“ยามวนเอง” หมายความว่า ยาเส้นชนิดซึ่งปรุง
เป็นยาสูบใช้มวนซิการ์ แรต เพื่อสูบเอง และบันจของ
จำหน่าย

เป็นการเพาะปลูก" หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบ
นยาสูบ

ยา" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอนุญาต
ไปยาให้เป็นไปยาแห่ง

กนั่มไปยา" หมายความว่า สถานที่ทำการบ่มไปยา
ตลอดถึงบริเวณแห่งสถานทีนั้นด้วย

ระกอบอสุหกัม" หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบ
เพื่อการค้า

อสุหกัม" หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบ
ในการทำหรือเก็บยาสูบเพื่อการค้า และรวม
ถึงบริเวณแห่งสถานทีนั้นด้วย

แทมปียาสูบ" หมายความว่า สแตมปีของรัถบาล
รพสามิตได้กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในกิจการดงบัณณัติ
ราชบัณณัติ

อง" หมายความว่า รวมตลอดถึงห่อ กะป๋อง ขวด
อื่นซึ่งใช้บรรจุยาเส้นหรือยาสูบ

อง" หมายความว่า พนักงานซึ่งอธิบดีแต่ง
ขนาดและหน้าที่เกี่ยวกับพระราชบัณณัติ และรวม
ทำการแทนด้วย

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต
 “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาก
 พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาก
 ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกคกชวงกำหนด
 อัตราค่าทำเนียม กำหนดเงื่อนไขและกิจการหย่างอื่น เพื่อ
 ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กคกชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การเพาะปลูกต้นยาสูบ การบ่มและการหันใบยา

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่
 ซึ่งการเพาะปลูกต้นยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตนี้ให้เรียก
 ว่า “เขตปลูกยาสูบ”

มาตรา 7 ผู้ใดจะทำกรเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตปลูก
 ยาสูบ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

8 โฉนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2

ผู้ทำการได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตบ
ในข้อปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยที่ดินซึ่งใช้ทำการเพาะ
ปลูก ย่อมมีสิทธิที่จะใช้ วิธีบำรุงต้นยาสูบ วิธีบ่มใบ
และวิธีการอื่นใดเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบตามที่อธิ
กำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา สี่สิบอายุเมื่อครบกำหนด
สิบสองเดือน นับตั้งแต่วันออก

มาตรา 8 บทบัญญัติแห่งมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา
มาตรา 26 และมาตรา 37 มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการเพาะปล
ปลูกเพื่อใช้ประโยชน์เพาะในครัวเรือนของตนไม่
ร้อยต้น ซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา 9 การขายใบยาผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปล
ปลูกให้นำใบยามาขายให้แก่เจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมาซื้อ แ
เจ้าพนักงาน หรือผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบนั้น ห้ามมิ
จำหน่ายใบยาแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

แห่ง
กอง
รับ
แจ้ง
รับ

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

มาตรา 10 ผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยวิธีบ่มใบยาตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการบ่มใบยาตามมาตรานี้ ต้องเสียค่าทำเนียมใบอนุญาตปีละหนึ่งบาท

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ สิ้นอายุเมื่อครบกำหนดสิบสองเดือน นับตั้งแต่วันออก

การสร้างสถานบ่มใบยา หรือการสร้างเพิ่มเติมในสถานบ่มใบยาซึ่งได้รับอนุญาตแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา 11 ผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบ ต้องนำใบยามาขายให้แก่เจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมาซื้อแทนเจ้าพนักงาน ห้ามมิให้จำหน่ายใบยาให้แก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 12 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการหันใบยา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตหรืออธิบดีจะได้ประกาศอนุญาต หรือกระทำตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 13 ราคาและเงื่อนไขแห่งการซื้อขายต้นยาสูบ
ใบยาสด ใบยาที่บ่มแล้ว ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดและ
ประกาศให้ชาบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดนำต้นยาสูบ หรือใบยาออกนอก
เขตปลูกยาสูบตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงาน

มาตรา 15 อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เป็นผู้รับเหมาซื้อใบยาภายในท้องถิ่นที่กำหนด

หมวด 2

การจำหน่ายยาสูบ

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่
ที่ขงการจำหน่ายยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตนี้ให้เรียกว่า
“เขตจำหน่ายยาสูบ”

มาตรา 17 ผู้ใดจำหน่ายยาสูบในเขตจำหน่ายยาสูบ ต้อง
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข
รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกคกชวง

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

คำทำเนียบใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้เรียกเก็บตาม
อัตราที่กำหนดไว้ในกตกะชวง แต่ไม่เกินปีละห้าบาท
ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๑๖ สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา 18 ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบในเขต
จำหน่ายยาสูบ ต้องซื้อยาสูบจากเจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมา
จำหน่ายยาสูบ หรือจากเอกชนผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
อุตสาหกรรมไปทำการจำหน่าย ห้ามมิให้จำหน่ายยาสูบของผู้อื่น
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 19 ผู้ทำการจำหน่ายยาสูบ ต้องจำหน่ายยาสูบ
ตามราคาตลาด แต่ถ้าอธิบดีได้กำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ฐทา
การจำหน่ายยาสูบต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีประกาศ
กำหนด

มาตรา 20 อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เป็นผู้รับเหมาจำหน่ายยาสูบภายในท้องถิ่นที่กำหนด

หมวด 3

อุตสาหกรรมยาสูบ

มาตรา 21 การประกอบอุตสาหกรรมชิกาแรต เป็นการผูก
ขาดของรัฐ

มาตรา 22 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกติกะชวง และให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกติกะชวงผ่อนผันให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ประกอบการทำยาสูบในวันหนึ่ง ไม่เกินสองร้อยมวน ไม่ต้องรับอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา 23 คำทำเนียบใบอนุญาตตามความในมาตราก่อนให้เรียกเก็บไม่เกินอัตราดังนี้

- (1) อุตสาหกรรมชิกาแรต ปีละสองร้อยบาท
 - (2) อุตสาหกรรมซิการ์ หรือยากล้อง หรือยามวนเอง ปีละห้าสิบบาท
 - (3) อุตสาหกรรมอื่น ๆ ปีละสิบบาท
- อุตสาหกรรมที่ว่ามานี้ แม้จะประกอบขึ้นหลายชนิดหรือทุกชนิดในโรงอุตสาหกรรมเดียวกันก็ให้เรียกเก็บคำทำเนียบใบอนุญาตแยกตามชนิดของอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น

มาตรา 24 โรงอุตสาหกรรมใดที่มีเจ้าพนักงานควบคุมหยุดโดยปรกตินั้น ให้ทำการในวันหนึ่ง ๆ ระหว่างเวลา 8.00 นาฬิกา

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

มาตรา 37 เมื่อพ้นเวลาเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเส้นอันมิได้ปิดสแตมป์ยาสูบหรือปิดสแตมป์ยาสูบไม่ครบถ้วน เกินกว่าสองกิโลกรัม

ผู้ใดได้รับอนุญาตให้หันใบยาเป็นยาเส้น จะต้องนำยาเส้นนั้นมาของและปิดสแตมป์ยาสูบให้ครบถ้วนก่อนจำหน่าย

มาตรา 38 เมื่อเจ้าพนักงานต้องการทราบปริมาณใบยา ยาเส้น ยาสูบ หรือวัตถุอื่นซึ่งใช้ในการเพาะปลูกยาสูบ การประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ อันอยู่ในครอบครองของบุคคลใด บุคคลนั้นจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 39 ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 7 วรรค 1 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 17 วรรค 1 มาตรา 18 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 วรรค 2 มาตรา 26 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 หรือมาตรา 38 มีความผิดของพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 40 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 14 มาตรา 19
มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 41 ผู้ใดนำสแตมป์ยาสูบที่ใช้แล้วมาใช้อีก มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 42 ต้นยาสูบ ใบยา ยาเส้น หรือยาสูบ ของ
กลางในคดีกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควรจะ
ลงริบเป็นของกรมสรรพสามิตก็ได้

มาตรา 43 ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับการอนุญาต เจ้าพนักงาน
หรืออธิบดีผู้ออกใบอนุญาตแล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักใช้
ใบอนุญาตเสียก็ได้ มีกำหนดไม่เกินครั้งละหกเดือน หรือ
จะสั่งพักถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

หมวด 9

บทเฉพาะกาล

มาตรา 44 ใบอนุญาตในการจำหน่ายยาสูบหรือประกอบ
อุตสาหกรรมยาสูบ ซึ่งอธิบดีได้อนุญาตให้แล้วก่อนวันขึ้นพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตลอดไปจนหมดอายุแห่งใบอนุญาตนั้น

มาตรา 45 ยาเส้นหรือยาสูบซึ่งได้ปิดสแตมป์ยาสูบถูก
ต้องครบถ้วนก่อนวันขึ้นพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ม. พรหมโยธี

รัฐมนตรี